

Till: Ulf Rehnmark

Kopia: Henrik Meldahl samt person som uttryckt stöd för det öppna brevet

Ämne: Svar angående gåva och likvidation av Mörby Egnahemsförening

Hej Ulf,

Tack för ditt mail och de kompletterande upplysningarna. Det är bra att det nu är tydligt att mötet den 3 oktober kommer omfatta de punkter som normalt ingår i den årliga ordinarie stämman. Till den delen motsätter vi oss inte att mötet genomförs, och att vi därmed kan undvika en likvidation driven av Bolagsverket.

Vi står dock fast i vår uppfattning att frågorna om gåva av fastigheterna i Kronoparken och föreningens likvidation inte ska behandlas på mötet. Inte minst i takt med att ett ökande antal fastighetsägare i Mörby-området nu ansluter sig till vårt yrkande i vårt "öppna brev" framstår det som en helt orimlig hållning av styrelsen att insistera på att lägga ner föreningen. Enligt vår mening är det enda rimliga att välja en ny styrelse med mandat att reda ut frågorna om medlemskrets och etablera en arbetsordning i föreningen som uppfyller såväl lagstadgade som stadgeenliga rutiner. Samma styrelse ska även få uppdraget att återkomma med en väl förankrad utredning om föreningens framtid, och först då kan ett eventuellt likvidationsförfarande inledas.

Som du säkert är väl medveten om finns det en hel del lagregler kring likvidation av ekonomiska föreningar. Utan att ännu ha sett alla detaljer i styrelsens förslag är det uppenbart att **upplägget riskerar att, snarare än att avveckla föreningen i ordnade former, dra in den i onödiga och komplicerade rättsliga processer.** Ett exempel är att gåvan av fastigheterna beslutas på samma stämma som det första av de två likvidationsbeslut som stadgarnas § 18 kräver – vilket rimligen inte kan uppfattas på annat sätt än att det handlar om att kringgå stadgarnas och lagens reglering av hur tillgångar ska fördelas vid en förenings likvidation. Ett annat exempel är de restriktiva reglerna för vilka värdeöverföringar en ekonomisk förening får göra till en utomstående part: enligt 12 kap. 6 § lagen om ekonomiska föreningar får en förening bara skänka bort tillgångar till ett "allmännyttigt eller därmed jämförligt ändamål", och då bara om gåvan är skälig med hänsyn till ändamålets art och föreningens ställning. Det är tveksamt om en gåva till Tennisföreningen uppfyller det kravet, eftersom en stor andel av Egnahemsföreningens medlemmar också är intressenter i Tennisföreningen, som är mottagare av gåvan. Det är ett uppenbart resultat av medlemsöverlappet, snarare än ett allmännyttigt ändamål i lagens mening – och det är just den typen av beslut som lagens generalklausul i 6 kap. 38 § är satt att förhindra: "Föreningsstämman får inte fatta ett beslut som är ägnat att ge en otillbörlig fördel åt en medlem eller någon annan till nackdel för föreningen eller någon annan medlem."

Ytterligare en besvärande omständighet är att de sakliga argumenten för en nedläggning fortsatt är svaga. Det enda som egentligen anförts är att den administrativa bördan är för betungande för att motivera att föreningen finns kvar, tillsammans med en vag formulering om att föreningen inte längre har någon roll att spela. Båda är i hög grad subjektiva bedömningar och knappast tillräcklig grund för att, mot en betydande andel medlemmars uppfattning, likvidera föreningen och skänka bort dess enda, och onekligen substantiella, tillgång.

Slutligen vill vi lyfta fram ett konkret exempel på hur föreningens brist på ordnad formalia, som pågått sedan det senaste årsmötet 2003, fortsätter att prägla processen – och på att styrelsen därmed saknar mandat att på egen hand bereda och lägga fram en fråga av den här digniteten. Så sent som den 24 augusti i år har styrelsen på eget bevåg till bolagsverket nominerat en ny revisor för föreningen som bolagsverket sedan har utsett. Sannolikt har detta gjorts eftersom tidigare valda revisorer inte längre är tillgängliga. Ett val föll på Tennisföreningens ordförande, som revisor för

Egnahemsföreningen. Att göra det valet samtidigt som styrelsen driver frågan om att överlåta marken i Kronoparken till just Tennisföreningen är minst sagt märkligt eftersom han inte kan anses vara oförhindrad för det uppdraget. Bättre hade varit att utse en fastighetsägare inom föreningens område som står fri från inblandning i de aktuella frågorna – gärna någon med yrkeserfarenhet som revisor, för att ge granskningen den auktoritet som krävs för att tillvarata medlemmarnas intressen. För att ta oss ur en situation som helt i onödan riskerar att sluta i en öppen konflikt föreslår vi återigen att vi skyndsamt träffas och lägger upp agenda och innehåll för en stämma som ger föreningen förutsättningar att antingen fortsätta bestå eller genomgå en avveckling i god ordning.

Med vänlig hälsning,

Patrik Regårdh
Eva Regårdh
Anton Rasch
Annica Rasch
Karin Ekman
Anders Ekman
Cecilia Renström-Suurna
Alar Suurna
Hans Lidefelt
Elisabeth Lidefelt
Kajsa Falk